

1' שביצית פרק ה' משנה ו', משנה ח' ופי' הרע"ב

איסור למכור למי שפוא חשוך על פשיצית כלים שבדאי ישתמש בהם לאיסור אבד כלים שיש לתלות בשתמש בהם לפיתר מותר למכור לו.

2' עס משנה ט' ופי' הרע"ב

לפי הבראנרא סיוס המשנה חוזר עס על פשעאדת כלים ועס על פסיוע שלכא בשעת אבירא ומותרים דוקא מפני דרכי שלום.

3' פי' הר"ע למשנה ט' ד"ה ירושלמי... ולכבוד חו"ע

בירושלמי מפורש שבהשאלה וסיוע שלכא בשעת אבירא פקלו מפני דרכי שלום אבד המשנה ו' וחי' מותר למכור לו כלים עס עלכא דרכי שלום מפני שיש לתלות בפיתר - ופקשה הר"ע למען אין לתלות עס בהשאלה נפד וכבר שפחשוה השתמש בהן לקנח ששית - ותירץ שמדובר בידוע שאין לה מששית - ובזה פסביר את קושיות בירושלמי למען מותר להשאל נפד פרי המשנה ח' כתוב שסא פשואל מותר במפורש שפוא רוצה את הכלים למערת איסור שאיסור למכור לו - וכאן פוא כמפרש - מפני שמדובר בידוע שאין לה אלכא דגן של שביצית - ותירצו בירושלמי שצדין יש לתלות ששתמש בהם לטורח מצות. בכברה לטורח חול וכי - אלכא שא"כ שוב קשה למען לריק דרכי שלום לפתיר פשעאלת נפד וכבר פרי במכירת מעל י' ומעל קטיר המשנה ו' מותר מדין תלוינ' ולכא משום דרכי שלום - ותירץ הר"ע שישנן שני דרעות של תע"ה - תע"ה בדבר פמל"ו - וכו' משנה ו' ומותרת עס עלכא דרכי שלום. ותע"ה בדבר פחות מל"ו - דפיינ נפד וכבר - ובזאת אין לפתיר אלכא מפני דרכי שלום.

כדברי הר"ע מפורש בתוס' בגי' -

4' תוס' גי' ס"א ע"א ד"ה משעאלת... כחו במוכר'

עס לפי בתוס' איפה שיש תע"ה גמורה מותר עס עלכא דרכי שלום ובתע"ה שאינן גמורה מותר דוקא מפני דרכי שלום - ואיפה שאין בהם לתלות (כחו במפרש) איסור עס במקום דרכי שלום.

5' משנה ראשונה לשביצית פ"ה מ"ו ד"ה לאיסור ולפיתר... דאורייתא פוא'

המשנה ראשונה תמה איך פתירו איסור לפני אור דאורייתא ע"י תע"ה פרי ספיקא דאורייתא לחומרא!

6' עס המשנה ראשונה, וז"ל... בכד ענין'

המשנה ר"ה לתירץ שמדובר באופן שאין לפני אור - שפחשו יכוד לקנות עס אכ"ל נכרי ופרי זה בכדל, חד אברא דנפרא' שאין בו אלכא איסור מסייע ופוא מדרבנן - ומותר איפה שיש לתלות בפיתר - אבד דחה את תירוץ מפני שאין שום רמז המשנה שאם אין עס נכרי לקנות ממנו איסור מפני לפני אור - ומעא איפה שיש לתלות בפיתר מותר בכד אופן.

7' עס, ואפשר ע"ש... את ע"מ'

המשנה ר"ה דחה עס יש לתלות בפיתר אין על זה עס, מכשול' ומותר.

אלכא - שהמשנה פקשה מען מפורשת עס בספק איסור -

8' משנה ע"ז י"ג ע"ב... ופירושו איסור' ולא' י"ד ע"א, לבונה... דא מפקדינ' ורש"י

איסור למכור לנכרי לבונה זכה מפני ששתמש בו לע"ז. אבד חבילה שלמה מותרת מפני שפקונה כמות גדולה בודאי קונה אותה לסחורה - ופקשו בגמ' למען דא נחשו שפנכרי ימכור כחיות קטנות לטורח אבדוה זה - ותירצו שזה לא נקרא. לפני אור' אלכא, לפני לפני אור'.

9' משנה עס, אלכא דפ"ק דע"ז... הפכירה'

המשנה פקשה שאם אין לפני אור איפה שיש לתלות בפיתר פ"ה לריק לפיות מותר במוכר חבילה עס עלכא פחידוש עס. לפני דלפני' מכח קושיותו פוכיח המשנה ש. לפני אור' של פכשעל באיסור פוא אוסמכתא ודאורייתא פ"א בע"ה שאינן פוגנת בלכד.

בש"ס אצרות משה חלק עליו ופ"א אור נא' בע"ז פשתמשת בדין, לפני לפני'. איסור למכור או להשכיר בתים לשעשע אבדי כוכבים בשכונה יפודית מחשש ששכונה נכרית בתוך "שוב יפודי יסכן את חייהם של הפודים. אבד לנכרי אחד מותר למכור או להשכיר -

10' ע"ז כ"א ע"א המשנה, ובחול'... ואלו' ולא', אמר רב יוסף... דא מפקדינ' ורש"י

פאיסור כאן איננו מדין, לפני אור' אלכא מפני שסכן את פשכנים ובכד זאת מותרת פגמ'. אלפני לפני דלפני דא מפקדינ' - ופי' רש"י, כחומרי' - ש. לפני לפני' פוא לכא דוקא אלכא שאנן לכא ח"ב"ס לחשוש לדבר שאינן אומד בפני.

11' ש"ס אצרות משה חלק יו"ד אי' סי' ע"ב, אך קושיות... דלפני אור'

ר' משה פוכיח מכאן שפסוד של לפני לפני' פוא ש. לפני אור' אין לריק לחשוש לדברים לכא ברורים - ומח"סא ניתן להשתמש באותה לשון עס לפני שאין לריק לחשוש לדבר רחוק בלעז עסכנה.

ואיכ- התלמייד בדבר מנלוי מתירא גס את איסור לפני אור דאורייתא - וצ"פ מה שראינו בתוס' ובר"ש מותר גס שלכא לזורק דרכי שלום, (ולכאורה, התלמייד בדבר שאינו מנלוי ג"כ מתרת איסור דאורייתא אבדל חז"ל אסרו שלכא במקום דרכי שלום).

בחזון איש יש לו גישה אחרת לענין-

12 חזון איש שביצית סי' י"ב סק"ט ד"ה ונראו

לפי החזו"א יש לפני אור גס בספק - אבדל מאידך אס לזבור יראוי ד' ימנא מלמכור לפחון אס פמזלזלמ גס בשביצית יגרום פדבר לאיסורים אחרים - ולכן קבא חז"ל שאיפה שיש לתלות בפיתר אד"ל לפחמיר באיסור לטא תשנא מלמשו לעפני אור.

ואיכ - במקום שיש לתלות בפיתר תלמייד אמורה, לפי ר' משה אין לפני אור כלל ואילו לפי החזו"א פרי זה ספק לפני אור ופיתרוהו חז"ל במדף וקיים חשש לשנא. (ובתלמייד שאינא אמורה מותר דוקא במקום דרכי שלום ENN).

13 ספר אופת חסד פרק שלישי ס"ב

פח"ח פסק מנלו ולתלות כס"ל מומר לתאבון אס לטא שברור שזריק את פכס"ל לעבירה.

ראינו את דברי המשנה סוף משנה ט', שאין מחזיקין ידי אוברי אבירא ומחזיקין ידי נכרים בשביצית. פגמ' פפרשת את ענין פחזקת ידיס-

14 גיטין ס"ב ע"א, מחזיקין ידי אכורס בשביצית... אשרתאו ורש"י

מותר לתאחל פלדחה לנכרי פאבוד בשביצית אבדל לטא ליפודי.

15 מנן אברהם סי' שנ"ז ס"ק ד', דרך ארז"ל...

איסור לעודד בעל אבירא בעבירתו.

אוד חידוש גדול בענין אונכאים בגמ' -

16 מצער שני פרק פ' משנה א'... בשביצית

מי שיש לו פרדס במקום שאוברים ושבס תולשים פירות מאילנותיו, ומקלט פפירות ארלפ או רבצי - מנליין את פאילנות כדי שלכא יכשלו באיסורי ארלפ ורבצי. לפי רשב"ג אין לזיין את פאילנות אלכא בשביצית שמותר לטולס ליטול מופירות, אבדל לטא בשאר כל השנים כשפתולס אובר אעל איסור לטל.

17 ב"ק דף ס"ט ע"א, אמר רבן שמעון בן אמליאל בד"א... וימות, ורש"י

לפי רשב"ג מי שמוכן לעבור על איסור מחמת תאוה, אין לעשתדל לפקטין את פאבירא - ולכן אין לסמן את פארלפ ואת פרבצי לזורק פלזלנגס, ואדרבה - שיאכלו ויעני.

18 רמב"ם פרק ט' מצער שני הלכה ז'... בפני"ה

הלכה כרשב"ג שאין לזיין את פפירות אלכא בשביצית.

עאלה מצנינת מנינו פפוסקי זמנו בנועל למחלל שבת פשוטל איך לעגיט למקום מסויים ברכבו-

19 שו"ת זי"א אוליצר חלק ט"ו סי' י"ח... ע"כ, ולכן...

איסור לעראות לו את פדריק אצ"פ שצ"י כק ממאטס בחילול שבת שלו, אלכא, פלעציפו לערשע וימות.

עאלה מצין זכות שפיתה מנלוי פ בארפ"ב בזמן ששירת שבת פיתה כרוכה במסירת נפש - שכמאט ולכא פו"ה אופר למנלכא אבודו מבלי לעבוד בשבת - ופרבה יפודים שומרי מנלות לטא אמדו בנסיין, ובאוו לעפתייע"ל אס רבנים איך לעבוד בשבת בלורה שלכא יעברו על איסורים דאורייתא - ואוורים שפסק פזר"מ פינשטיין ז"ל שלכא לעפנות לעפס כלל מנאס פלעציפו לערשע וימות.

וכל זה פוא שלכא במסגרת קירוב רחוקים, אבדל לפדריק למי שפוא בתפליק פתקרבות לעשירת מנלות לעפתחיל ועשמור מקלט מנלות פוא סוגיא אחרת לעמרי.

ן שאין האומן רשאי

לסבן בשביעית . למי שהוא חסוד על השביעית אבל למי שאיט
חסוד שרי דאט קונה אלא להאיט עד
[אחר] שביעית : מזוה . שזרין זו
הטאה בגורן דקר.כמין יחד של ברזל
שקדין קולטרו (א) בלע"ו והוא עשוי
לחצר זו את הקרקע לשון וידקור את
שניהם (במדבר כה):מגל יד ומגל קציר
ועגלה. מותרין שמה הוא [רוצה] לקטר
מן ההפקר ולהביא בעגלה למאכל ביתו
ואין חסוד אלא להביא הרבה לעשות
אולר :

ן אלו כלים שאין האומן רשאי למכרם
בשביעית (ט) . מדרישה וכל כליה . העול
והמזרה (י) והדקר (כ) . אבל מוכר הוא
מגל יד (כ) ומגל קציר (ג) ועגלה (א) וכל
כליה . זה הכלל כל שמלאכתו מיוחדת
לעבודה אסור . לאסור ולהתר מותר (ב) :

לא תגע עמה לפי שמגגלה היצירה

לחלה וקא מיטמואה מחמת כלים טמאים

שהרי האכשרה לקבל טומא' וזו מביעת'

לגגלל ואסור לגרום טומאה לחלה : וכולן לא אמרו . לא הריחו
 להשליך כלים ולסייען בלא שעת עבירה
 עלמה אלא משום דרכי שלום : מחזיקין
 ידי נברים.אגב גררא דדרכי שלום תנא
 ליה הכא ומפורש לעיל בפרק ד :

מ משאלת²

אשה לחברתה החשודה על השביעית (ט) .
נפה (ט) וכברה (כ) ורחיים (ג) ותנור (א) אבל
לא תבור (ב) ולא תחון עמה . אשת חבר
משאלת *לאשת עם הארץ (ג) נפה
וכברה(ד) ובוררת וטוחנת ומרקדת עמה(ה) .
אבל משתטיל המים (ו) לא תגע אצלה (ז) .
שאין מחזיקין ידי עוברי עבירה : וכולן (ח)
לא אמרו אלא מפני דרכי שלום

3

ירושלמי' (ס) ר' יוסי דרבי חיינא בעי על כל פירקא את אמרת או על הדא הילכתא את אמרת רבנן דקיסרי בשם ר' יודה מן מה דלא חיינא
 בגיטין אלא הדא הילכתא דלא אמרה על הדא הילכתא את אמרת פירוש הא דקא חני מתניתין וכולן לא אמרו אלא מפני דרכי שלום מיבעיא ליה אי קאי אכולהו
 פרקין כגון שאומן מוכר ופרה חורשה ומוכר פירות ומשאליל סאחו ופורס מעות או דינמא לא קאי אלא אמשאלת אשה לחברתה לחודה ומסיק דאמשאלת לחודה
 קאי מדלא חני איך בגיטין בהניוקין בהדי
 מיולי דדרכי שלום ומכל מקום לריך סעס
 דהך דלעיל שרינן בלאו סעמא דדרכי שלום
 לפי שיש לחלות סעס להיתר ואם כן לישרי
 נמי ה' בלאו סעמא דדרכי שלום וי"ל דהכא
 בידוע שאין לחברתה כי אם פירות שביעית
 וכן מוכח בירושלמי(ס) דאמר ר' זעירא בעי
 קומי ר' מנא מחגי' נסתס הא נמפרס לא
 אמר לו וסחמו לאו כפירשו הוא אי אומר
 נסה לספור בה מעות כברה לכבוד בה חול
 ריחוס לסחון בה סממיס תטר לסמון בה
 אוכין של פשתן ומדלא קאמר לזורך פירות
 ששית משמע דאיירי אע"ג דלית ליה פירות
 ששית ואפילו הכי היה רואה ר' מנא להחיר
 מפני דרכי שלום דשייך בהני ספי כדאשכחן
 בס' המדיר (דף עג.) גבי נדרה שלא תשאל ולא תשאליל נסה וכברה וריחוס ותטר
 שמשאלתו סס רע בשכנותיה ור' זירא לא שרי אלא בשאלה פתס דים לחלות ומ"מ
 לריך סעמא דדרכי שלום לפי שאין זו הלוייה גמורה דלספור מעות ולכבוד חול

משאלת אשה להכריח ט'

בסיפא מפרש דקתני מחתי' מפני דרכי שלום וקשה לר"ה וחיפוק ליה דהוא שרי משום דליכא למיחלי בתבואה של היטר כדאשכחן במסכת שביעית בפ"ה (מ"ח) ב"ש אומרים לא ימכור לו פרה החורשת בשביעית וכו"ה מחירין מפני שיטול לשחטתה עוד תגן החס (גו"ש מ"ו) אלו כלים שאין האומן ראוי למכרם בשביעית מחרישה וכלי העול ט' זה הכלל כל שמלאכתו מיוחדת לפצירה אכור לאכור ולהיטר מותר וליכא למימר דההם נמי לא שרי אלא מפני דרכי שלום דבמכר לא שייך דרכי שלום ועוד דקא דייק בפ"ק דמסכת ע"ז (דף טו:) מינה מבית הלל דשרי למכור פרה לעובד סוככים דאמר לשחיטה זכנה ואפילו שייך דרכי שלום במכר לשראל משום דנראה כחושדו כשאינו רואה למכור לו במכר לעובד סוככים לא שייך כלל דרכי שלום ועוד דעל כרחק החס לאו משום דרכי שלום הוא מדלא הני להו הכא ואומר ר"ה דהכא צידוע שאין לה אלא פירות שביעית הלכך אי לאו משום דרכי שלום הוה אכור ובמכר דלא שייך דרכי שלום אכור הוכח דליכא למיחלי וכן משמע בירושלמי דקאמר רבי אומר נפה לספור בה מעו' כברה לכבר בו חול ריחים לטמון בו המנין חנור לטמון בו אונין של פשתן משמע דמיירי דאין לו תבואה של היטר למיחלי בה והיא דירושלמי לא הוה תלייה גמורה כפרה לשחיטה דא"כ בלא דרכי שלום נמי הוה שרי כמו במכר

5

לאיכור ולהיטר מותר. ל"ע אמאי מותר כיון דספק דלוחייתא הוא עמא לאיכור קונה ולפני עור דלוחייתא הוא.

6

במאי עסקינן דליכא נמי אומן אחד עובד סוככים ונמלא דאין הישראל עובד מדלוחייתא דנלאו ידיים מני למיזנן מעובד סוככים אלא מדרכנן אכור כמ"ס בשם החוס' ובספקא שרי. אבל פשטא דממאי דקא פסיק ומני דמותר משמע בכל ענין

7

ואפשר ליישב דנתינת מכשול לא מיקני אלא כשהמכשול ידוע בשעה שזה טמן לו אבל בספק חס יעשה בו מכשול אין זה טמן מכשול והלוקח הוא מכשיל את עצמו.

8

בתנאי' אלו דברים אסורים
למכור לעובד סוככים אצטובלין ובנות שוח ופשוטות ולבונה ותרנגול הלבן רבי יהודה אומר מותר למכור לו תרנגול לבן בין התרנגולין ובזמן שהוא בפני עצמו קוטע את אצבעו ומכור לו לפי שאין מקריבים חסר לעבודת סוככים וישאר כל הדברים סתמן מותר ופירושו אסור

לבונה: אמר רבי יצחק אמר ר"ש בן לקיש לבונה זכה תנא ב*ומכולן מוכרין להן חבילה ובמה חבילה פירש ר' יהודה בן בתירא אין חבילה פתוחה משלשה מנין וליחוש דלמא אויל ומובין לארריני ומקמרי *אמר אביי אלפני מפקדינן אלפני דלפני לא מפקדינן

אלפני דלפני

עון הכא דהאי ודאי לאו לעבודת סוככים קבעי ומשום דלא ליזדבן אינה לאחריני (ב) ומקמרי לא מפקדינן למיסר:

9 אלא דנפ"ק דע"ז

דף י"ד גבי אין מוכרין לבונה לעובד סוככים א"ת: דחבילה מותר דודאי לאו להקטרה הוא אלא לשחוקה ופריך וליחוש דלמא מזבין לאחריני להקטרה ומשני אלפני דלפני לא מפקדינן. משמע דאי לאו ה"פ הוה אכור ואמאי הא ליכא מכשול ודאי בשעת המכירה.

10 ובתו"ל

מוכרין להם בתים ומשכירין שדות דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר בארץ ישראל משכירין להם בתים אבל לא שדות ובסוריא מוכרין בתים ומשכירין שדות ובתו"ל לארץ מוכרין אלו ואלו

אמר רב יוסף יובלכד שלא יעשנה

שכונה וכמה שכונה תנא אין שכונה פחותה משלשה בני אדם ולחוש דלמא אויל האי ישראל ומובין לאחד עובד סוככים ואויל היאך ומובין לה לתרי *אמר אביי אלפני מפקדינן אלפני דלפני לא מפקדינן:

אלפני דלפני:

ט'. כולמר לכוני האי לא חיישין:

ומובין לה לתרי *אמר אביי אלפני מפקדינן אלפני דלפני לא מפקדינן:

¹¹ אך קושיתו בעצם אינה כלום
 דהא בע"ז דף כ"א איתא ג"כ הא דאמר אביי אלפני
 דלפני לא מפקדינן והכוונה שם דכולי האי לא חיישינן
 כמפורש שם ברש"י ותוס' וא"כ צריך לומר שנקט
 לשון זה משום דממה שדרשינן מקרא דאלפני דלפני
 לא מפקדינן ידעינן נמי שכולי האי לא חיישינן היינו
 שלא חיישינן לספק באיסור דלפני עור

¹² ונראה דהא דהקינו חכמים בספק אע"ג דספק מכשול ודאי
 אסור ליתן לפני עור והיה ראוי להחמיר בספיקות,
 משום דאם באלו להחמיר בספיקות נמי נעשה מכשול שנמנע חסד
 ודרכי חיים ושלום מעלמנו ומחס וכן רק ע"כ וחייבין אגחנו
 להחיותם ולחייב עמם, וכש"כ שלא להרבות שגלה ותחרות
 צניעו וצניעותם, ועוצרין על לא חשנא ועוד כמה לאוין שאין
 איסורן קל מאיסור זה שאנו צאין להליל אותם ממנו [ואף למכור
 לעכו"ם כן שגם כן מוזכרין עג השל"י עס ישראל] וכן אמרו
 מ"ק י"ז ח' במכה בנו גדול, והלכך שקלו חז"ל בפלס עד כמה שיש
 להחמיר לקונסם ולמשוך ידנו מהם ושלא נגרום מכשולים
 יותר גדולים להם ולנו, והכריעו לאסור למכרם בזמן שהוא ודאי
 לעצירה ולהחיר בספק וזו דרך הממונעת והישרה, [והיינו נמי
 טעמא דשריין בשעה שאין האיסור עדיין מוכן כמו שמוחר למכור
 שדכ להשוד על המעשר ולא נאסר אלא לאחר שהגיע לעוכמ"ע
 בע"ה, כדתקן מעשרות פ"ה מ"ג, וכן בחשוד על השביעית חן
 חסם שלא ימכור משהגיע לעוכמ"ע אבל קדם מותר, וכש"כ שמוחר
 קדם שביעית, אע"ג דכל בני סופו לבוא ע"י מכשול להחשוד אלא
 שהדבר מסור לחכמים וע"י ס"י י"ט ס"ק כ"ב].

¹³ ב ואפילו (ב) אם פקר באחת מכל המצות האמורות
 בתורה (ג) לחיובן מ"ם עדיין בכלל ישראל
 הוא (ד) כל שהוא מאמין ב"י עיקרי הדת [לאפוקי
 אם הוא אפיקורס וכסבואר בח"ם בסימן הנ"ל]
 ומצוה לרחם עליו ולגבול עמו חסד בעת דחקו
 אך אם הוא יודע שהוא צריך הסעות לדבר איזה
 איסור בודאי אסור ליתן לו וסקרי ססייע ידי עוברי
 עבירה :

¹⁴ : מחזיקין ידי עכו"ם בשביעית :
 מחזיקין והאמר רב דימי בר שישנא משמיה
 דרב אין עוודין עם העכו"ם בשביעית ואין
 כופלין שלום לעובד כוכבים ולא צדיבא
 למימרא להו אחווקו בעלמא כי הא דרב
 יהודה אמר להו אחווקו רב שישת אמר להו
 אשרתא:
 ואין כופלין . דהא דטחנים
 שמוס לעובד כוכבים מפני דרכי
 שלום הוא דשרי ומשום דרכי שלום
 בחדא זימנא סני : לפיכך לפי
 אפוקי . כשאומרים לעושי מלאכה
 העוברים עליהם תחזקה ידיכם :
 אפוקי . אף הוא לשון חיזוק כמו
 אשרתא (כתובות דף כ"א) :

¹⁵
 דרך :
 ארן נמי למרס שמוסק כמלאכה חללה
 מלהכתך (שבת ד' פ"ט) חל"י לפס"ס
 חבל מי שמוסק כמלאכה איסור אסור
 ל"ט כך (ניסין ספ"ס) :

¹⁶ **א כרם** ז' רבעי מציינין אותו *בקוזות אדמה
ושל ערלה בחרסית ושל קברות
בסיד וממחה ושופך א"ר שמעון בן גמליאלכמה
'דברים אמורים בשביעית

כר"ס • דענדנין
לה היכרא לעזרים ושנים :
כשפים • שהא הפקד ובהיתר
קן באין לאכול : **אכל כשאר שני**
כצופ • שהן באים לגזול יניחם
ואכלו דבר האסור והאעטעו
לרשע וימות :

¹⁷ אמר רבן שמעון בן גמליאל 'בריא
בשביעית דהפקד ניהו אבל בשאר שני
שבוע הלעיטהו לרשע וימות

¹⁸ ז' מי שהיה לו נמע רבעי
בשנת השמטה שיד הכל שוה צריך לצינו בקוזות
אדמה כרי שיכירו בו , ולא יאכלו ממנו עד שיפדו .
ואם היה בתוך שני ערלה מציינין אותו בחרסים כדי
שיפרשו ממנו . שאם ציינו בקוזות אדמה שמא יתפררו .
שאיסור ערלה חמור הוא שהיא אסורה בהנייה .

¹⁹ אם מותר להראות בשבת לנהג הנוסע ושואל
את הדרך בה הוא יגיע למקום ייעודו היות ועי"כ
יקצר לו בזה את הדרך ויחסוך ממנו מלעצור
עוד פעם את רכבו כדי לשאול על כך .

ולכן מקרה כזה הוא המקרה הקלאסי ביותר שמן
הצורך לפי ההלכה להעלים עין מהרשע השואל
ולקיים בו המאמר הלעיטנו לרשע וימות, וניתן
יד לפושעים כאלה רק כאשר יערה עליהם רוח
ממרום או יתנו לבם לשוב בתשובה ולחדול
מחילולי השבת, כי לא נחפוץ במות הרשע כי
אם בשובו מדרכו וחיה.